

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ

Съдия Антоанета Симеонова от Районен съд – Троян е спечелила дело за неимуществени вреди срещу издател на местен сайт

Недоволен от постановено от съдията съдебно решение, издателят публикувал поредица текстове с клевети и унизителни епитети спрямо магистрата

Три съдебни инстанции са постановили, че издателят на електронно издание е отговорен за причинени неимуществени вреди на съдия Антоанета Симеонова от Районен съд – Троян. Той е осъден да ѝ заплати обезщетение в предявения с исковата молба размер. Недоволен от постановено от нея решение по дело, по което е бил страна, собственикът на сайта публикувал през 2020 г. поредица от текстове, съдържащи неверни и клеветнически твърдения, обиди, унизителни и позорящи квалификации спрямо съдията.

С Решение № 93/04.12.2024 г. по гр.д. № 264/2023 г. по описа на РС-Луковит издателят на сайта е осъден да заплати обезщетение за неимуществени вреди на Антоанета Симеонова, причинени от 14 публикации, от общо над 25 публикувани такива. Решението е потвърдено с Решение № 369/29.09.2025 г. по в.гр.д. № 364 по описа за 2025 г. на ОС-Плевен, а с Определение № 2037/20.04.2026г. по к.гр.д. № 94/2026 г. Върховният касационен съд окончателно е сложил край на спора, като не е допуснал касационно обжалване на въззивното решение.

Историята

От началото на 2020 г. до края на май същата година в електронно издание са публикувани над 25 неподписани текста, в които по отношение на съдия Антоанета Симеонова от Районен съд - Троян са използвани обидни изрази, унизителни квалификации и сравнения. Изразени са и твърдения за извършено от нея престъпление – корупция, поставени под съмнение са професионалните ѝ качества.

На 25.02.2020 г. съдия Симеонова, заедно с още трима съдии, атакувани с медийни публикации, е изслушана на заседанието на Съдийската колегия на ВСС. В резултат на изслушването, Колегията прие позиция, че тези публикации се възприемат като опит за въздействие върху независимостта на магистрата, засягайки опасни за държавността цели –

посегателство срещу личността и свободата на волята на съдиите, уронване на репутацията им и подкопаване доверието в институцията на съда.

За да опровергае неверните твърдения в публикациите, съдия Антоанета Симеонова инициирала проверки срещу себе си от компетентните органи, които са дали заключение, че тя не е извършила неправомерни действия. През 2023 г. тя е предявила иск с правно основание чл. 45 от ЗЗД срещу собственика и издател на сайта за част от публикациите, като е изложила в исковата молба, че с посочените неверни твърдения, обидни квалификации, клеветнически изявления е накърнено личното и професионално ѝ достойнство, личната чест, авторитет и доброто име в обществото. Обосновани са и причинените неимуществени вреди, настъпили в резултат на увреждащите деяния.

Съдът е уважил изцяло иска на ищцата, а именно 15 000 лева за причинени неимуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на последното увреждащо деяние, като е осъдил ответника да ѝ заплати и направените от нея разноски по делото.

В решението си първоинстанционният съд е приел, че от съдържанието на процесните публикации е видно, че те не са имали за цел да огласят информация, значима за обществото, а да злепоставят съдията, като мотивът на ответника за това е неудовлетворението му от постановено от нея съдебно решение по конкретен спор.

В хода на съдебното производство съдебните състави са приели за доказано, че във въпросните публикации ответникът е отправил спрямо съдия Антоанета Симеонова клевети - опровергани в хода на съдебния процес твърдения за корупция, както и обидни и унижаващи изрази, които не представляват защитена от закона критика.

При разглеждане на делото ответникът М. Д. е оспорил авторството на въпросните публикации, които не са подписани. Съобразявайки се с решение № 94/16.08.2022 г., постановено по гр.д. № 924/2021г. по описа на ВКС, в което е прието, че *„пълно доказване може да се осъществи и само при косвени доказателства, стига косвените доказателства да са несъмнено установени, достоверни и да са в такава връзка с другите обстоятелства, че да се установява без съмнение главния факт“*, съдебните състави, са приели еднозначно, че доказателствата по делото водят до извода, че публикациите са дело на ответника М. Д., който е управител и едноличен собственик на капитала на дружеството-издател на сайта.

Върховният касационен съд, постановявайки своя съдебен акт, се е позовал на същото решение и е приел, че въззивната инстанция се е произнесла в съответствие с практиката на ВКС по тези въпроси. Въз основа на това и на липсата на предпоставка за допускане на касационно обжалване, Върховният касационен съд е оставил в сила въззивното решение.